

عنوان مقاله:

اثر بخشی زوج درمانی مبتنی بر واقعیت درمانی به شیوه گروهی بر سازگاری زناشویی، تمایز یافتگی عاطفی و صمیمیت زوجین دارای طلاق عاطفی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 18، شماره 72 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

رباب بشارت قراملکی - دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

امیر پناه علی - گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز، ایران

داود حسینی نسب - گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده: طلاق عاطفی از جمله پدیده های شایع در ایران است. هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر واقعیت درمانی گلاسر به شیوه گروهی بر سازگاری زناشویی، تمایز یافتگی عاطفی و صمیمیت در زوج های دارای طلاق عاطفی است. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی تک گروهی با طرح سری های زمانی بود. از جامعه آماری، زوجین متاهل دارای طلاق عاطفی که برای مشاوره به مراکز آرامش اندیشه و علامه امینی شهر تبریز مراجعه کرده بودند، تعداد ۱۶ نفر (۸ زوج) به روش هدفمند در گروه نمونه قرار گرفتند. شرکت کنندگان ۸ جلسه واقعیت درمانی گلاسر به شیوه گروهی (دو جلسه در هفته) هر جلسه یک و نیم ساعت را طی کردند و قبل از شروع مداخله، پس از پایان مداخله و یک ماه پس از پایان مداخله به سوالات پرسشنامه سازگاری زناشویی و مقیاس تمایز یافتگی زوجین و مقیاس صمیمیت زناشویی پاسخ دادند. داده های به دست آمده به روش تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر تحلیل شدند. نتایج پژوهش نشان داد که مداخله واقعیت درمانی گلاسر به شیوه گروهی، موجب افزایش سازگاری زناشویی و صمیمیت زوجین در زوجین دارای طلاق عاطفی می شود. همچنین نتایج نشان داد که این افزایش در مرحله پیگیری نیز تداوم دارد. نتایج این پژوهش، اثربخشی مداخله واقعیت درمانی گلاسر به شیوه گروهی را بر تمایز یافتگی عاطفی زوجین دارای طلاق عاطفی را تایید نکرد.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی مبتنی بر واقعیت درمانی به شیوه گروهی، سازگاری زناشویی، تمایز یافتگی عاطفی، صمیمیت زوجین، طلاق عاطفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1920018>

